

CĂTRE: TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul, **COTOROS MIRCEA NICOLAE**, persoană fizică de naționalitate română, cu domiciliul în [REDACTAT] în calitate de **reclamant**,

reprezentat în acest proces de avocați Claudiu Damian și Cezara Șerban (**Mitroi, Damian, Șerbu, Șerban – Societate Civilă de Avocați**, cu sediul profesional în str. Gala Galaction nr. 75, Sector 1, București, cod poștal 011305, unde este stabilit și sediul procesual ales, în vederea efectuării tuturor comunicărilor procesuale în atenția avocaților mai sus menționati),

în contradictoriu cu

- **LUCIAN DAVIDESCU**, persoană fizică de naționalitate română, cu domiciliul în [REDACTAT]
- **RISCOGRAMA SRL**, persoană juridică română, cu sediul social în [REDACTAT] înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J40/2314/2011, având Cod Unic de Înregistrare 28107679, reprezentată legal de Davidescu Monica Constanța, în calitate de administrator,
- **Societatea Academică din România – Proiectul Alianța Pentru o Românie Curată (în continuare "SAR")**, asociație fără personalitate juridică, cu sediul în București, Str. Mihai Eminescu, Nr. 61, Sector 2, înregistrată în Registrul Național ONG sub nr. 1914/A/1996, reprezentată legal de Alina Mungiu-Pippidi, în calitate de președinte,

în calitate de **părăți**.

în temeiul art. 194 C.proc.civ formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm

- (a) **obligarea părăților la retragerea articolelor vătămătoare referitoare la subsemnatul, respectiv:**

- articolul publicat pe site-ul www.riscograma.ro la data de 25.01.2014, intitulat «*Dezvăluirile lui Guccifer: Șeful SRI știa de patru ani ca firma lui Ghiță „a pus la punct un sistem diabolic, bazat pe șpăgi”*»,
 - articolul publicat pe site-ul www.riscograma.ro la data de 28.01.2014, intitulat "Apărăți-l pe Nelu Neacșu"
 - articolul publicat pe site-ul www.romaniacurata.ro la data de 27.01.2014 intitulat "Ar trebui investigate contractele firmelor lui Sebastian Ghiță?"
 - articolul publicat pe site-ul www.romaniacurata.ro la data de 25.06.2015 intitulat "*Asocieri mai mult și mai puțin secrete. Cine a protejat firmele lui Ghiță și Vlădescu în afacerile lor cu softurile pentru spitale? (II)*"
- (b) obligarea în solidar a părăților la plata sumei de 100.000 EUR reprezentând daune morale pentru prejudiciului cauzat subsemnatului prin articolele de presă defăimătoare mai sus menționate;
- (c) obligarea părăților la plata cheltuielilor de judecată cauzate subsemnatului de soluționarea prezentei cauze, astfel cum acestea vor fi dovedite până la închiderea debaterilor.

Pentru a dispune în sensul celor solicitate anterior, vă rugăm să aveți în vedere următoarele argumente:

I. SITUATIA DE FAPT

1 Precizări prealabile cu privire la persoana subsemnatului

- (1) Cu titlu prealabil, pentru ca Onorata Instanță să aibă o imagine mai clară asupra împrejurărilor de fapt, se impune efectuarea unor precizări cu privire la persoana subsemnatului.
- (2) Astfel menționez faptul că subsemnatul sunt absolvent al unor studii superioare în economie, profilul meu profesional fiind construit pe parcursul a 12 ani de carieră internațională, dintre care 8 ani în poziții de management, activând în cadrul unor instituții de renume precum Comisia Europeană, Parlamentul European, Guvernul Regional Italian Veneto și, nu în ultimul rând, în cadrul companiei Deloitte.
- (3) În prezent, subsemnatul ocup funcția de administrator în cadrul propriei companii de consultanță (Patara Advisory Services S.R.L.), specializată în furnizarea de servicii de asistență tehnică în vederea întăririi capacitații instituționale pentru entitățile publice și de dezvoltare a companiilor private prin utilizarea finanțărilor nerambursabile comunitare.
- (4) Nu în ultimul rând, menționez faptul că subsemnatul nu am fost, nu sunt o persoană publică și nu sunt implicat în activități de natură politică.

2 Descrierea situației de fapt

- (5) La data de 25 ianuarie 2014, pârâtul Lucian Davidescu a publicat pe site-ul www.riscograma.ro articolul intitulat *Dezvăluirile lui Guccifer: Șeful SRI știa de patru ani ca firma lui Ghiță „a pus la punct un sistem diabolic, bazat pe șpăgi”*. (Anexa 1)
- (6) În cadrul acestui articol, autorul susținea, în mod total neîntemeiat și nefondat, că domnul Nelu Neacșu, în cadrul unei pretinse corespondențe electronice de natură privată purtată în anul 2012 cu domnul George Maior, director al Serviciului Român de Informații la acea vreme, ar fi lansat o serie de acuzații referitoare la o presupusă tentativă de mituire a unui oficial european de către subsemnatul. La acel moment, subsemnatul exercitam funcția de manager al biroului de la Bruxelles al societății Teamnet International S.R.L.
- (7) În cadrul acestei pretinse corespondențe publicate de pârât se susțineau următoarele:
[...] Ieri am avut o întâlnire interesantă cu Mircea și am aflat care este sistemul de lucru. Astfel; va încerca să-l atragă de partea sa pe Ben Hauschmidt, subalternul lui De Vrient și dacă va fi cazul îl va motiva suplimentar financiar.
Când l-am întrebat cum se procedea că mi-a zis că are mâna liberă de până la maxim 5.000 de euro, iar dacă suma cerută depășește acest barem se va deplasa la Bruxelles Bogdan Badiu; directorul general al Teamnet România și va rezolva problema.
Cert este că cei de la Teamnet doresc să aplice același sistem bazat pe șpăgi din România și la Comisia Europeană [...]
- (8) De asemenea, tot în cadrul articolului, autorul menționează că ar fi obținut această pretinsă corespondență electronică de la numitul Lazăr Marcel Lehel, auto-intitulat în mediul online Guccifer (în continuare „**Guccifer**”), care, la rândul său, ar fi obținut-o prin accesarea ilegală a adresei de e-mail a domnului George Maior.
- (9) Se impune să menționăm încă de pe acum că Guccifer a fost condamnat definitiv la executarea unei pedepse cu închisoarea, pentru săvârșirea infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic și alterarea integrității datelor informative. (Anexa 2)
- (10) Deosebit de important de menționat este și faptul că între persoanele vătămate ca urmare a infracțiunilor săvârșite de Guccifer se regăsește chiar domnul George Maior, prin adresa de email la care pârâtul menționează ca a primit pretinsa comunicare electronică de la Guccifer.
- (11) Ulterior publicării articolului la care fac trimitere, respectiv la data de 27.01.2014, subsemnatul l-am contactat pe pârâtul Lucian Davidescu, pentru a-i demonstra că pretinsa corespondență publicată de dumnealui nu este reală și că acuzele menționate în articol cu privire la persoana mea sunt lipsite de orice temei.
- (12) În acest sens, i-am transmis pârâtului Declarația autentificată sub nr. 387/628 - C din 27.01.2014 dată în fața Ambasadei României în/ Regatul Belgiei, prin care domnul Nelu Neacșu a declarat, sub sanctiunea prevăzută de legea penală pentru falsul în declaratii, că nu a făcut niciodată, în mod public sau privat, vreo afirmație privind o tentativă de mituire a unui reprezentant al Comisiei Europene de către subsemnatul. (Anexa 3)

- (13) Deși din cuprinsul declarației autentice a domnului Nelu Neacșu rezulta fără putință de tăgadă că informațiile prezentate, analizate și interpretate distorsionat sub forma unor acuze la adresa subsemnatului sunt false, pârâtul nu a dat curs solicitării subsemnatului de a retrage articolul defăimător.
- (14) Dimpotrivă, ulterior momentului la care am demonstrat fără dubiu că pretinsa bază factuală a articolului este falsă, pârâtul a preluat aceleasi informații eronate și le-a publicat în cadrul mai multor articole și pe platforma www.romaniacurata.ro, deținută de SAR, la care pârâtul deține funcția de coordonator editorial, fapt ce face, în mod evident, dovada relei sale credințe. (**Anexele 4 și 5**).
- (15) Mai mult decât atât, pârâtul a publicat un nou articol pe site-ul www.riscograma.ro în cuprinsul căruia **a lansat o nouă serie de acuzatii lipsite de fundamente la adresa subsemnatului, sustinând totodată că domnul Nelu Neacșu ar fi fost constrâns să furnizeze declarația autenticată** (**Anexa 6**).
- (16) Ulterior publicării acestor articole, subsemnatul am solicitat în nenumărate rânduri retragerea articolelor defăimătoare, atât pârâtului Lucian Davidescu (**Anexa 7**), cât și deținătorului platformei www.romaniacurata.ro (**Anexa 8**), apelând la profesionalismul de care aceste persoane ar trebui să dea dovedă în virtutea profesiei lor.
- (17) Toate solicitările subsemnatului, însotite de probe incontestabile care dovedesc caracterul defăimător al acuzațiilor, au rămas însă fără niciun rezultat.
- (18) În tot acest timp, articolele publicate de pârâți mi-au cauzat un prejudiciu imens, afectându-mi atât viața profesională, prin anihilarea credibilității în raport cu angajatorul și, ulterior, cu partenerii de afaceri și cu orice potențiali clienți, cât și viața privată, demnitatea și relațiile de familie.
- (19) Mai mult, articolele publicate de pârâți au fost preluate succesiv, începând cu anul 2014 și până în prezent, de diverse alte publicații online (i.e. www.romanialibera.ro, www.curierul.ro, www.jurnalul-manipularii.blogspot.ro, www.portalulrevolutiei.ro, www.coruptia.ro), fapt ce a fost de natură să accentueze prejudiciul suferit de subsemnatul. (**Anexa 9**)
- (20) Într-o ultimă încercare de soluționare amiabilă a diferendului, la data de 30.04.2018, subsemnatul am transmis o notificare către pârâți, prin care le-am solicitat încă o dată retragerea articolelor defăimătoare (**Anexa 10**).
- (21) În ceea ce privește pârâtuș Lucian Davidescu, acesta a răspuns în mod public, prin postarea unui comentariu, atât pe pagina sa de facebook, cât și pe pagina de facebook a platformei Riscograma, răspuns care este de natură să dovedească, încă o dată, reaua-credință a acestui pârât (**Anexa 11**).
- (22) În ceea ce privește pârâta SAR, aceasta a recunoscut, prin reprezentanții săi (i.e. dna. Anca Harasim – membru în Consiliul Director), caracterul defăimător al articolelor, însă nu a dat curs solicitării subsemnatului în sensul retragerii acestora, motivat de faptul că diferendul subsemnatului cu Lucian Davidescu a început înainte ca acesta să colaboreze cu România Curată (**Anexa 12**).

- (23) Având în vedere răspunsul părăților la solicitările subsemnatului, precum și faptul că articolele publicate de aceștia continuă să îmi cauzeze un prejudiciu imens, atât material, cât și moral, subsemnatul am decis formularea prezentei cereri.

II. ÎN DREPT

- (24) În conformitate cu prevederile art. 1.349 din Codul Civil, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.
- (25) Astfel cum vom arăta în continuare, în speță sunt îndeplinite toate condițiile răspunderii civile delictuale, astfel că în sarcina părăților se naște obligația reparării integrale a prejudiciului suferit de subsemnatul.

3 Fapta ilicită

3.1 Cadrul normativ incident

- (26) **Dreptul la viață privată** este reglementat atât la nivel național (art. 26 din Constituția României, art. 58, art. 71 și urm. din Codul civil), cât și la nivel european (art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului („**CEDO**”).

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 72 din Codul civil, „(1) orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale. (2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75”.

De asemenea, dispozițiile art. 71 alin. (3) din Codul civil stabilesc următoarele: „este, de asemenea, interzisă utilizarea, în orice mod, a corespondenței, manuscriselor sau a altor documente personale, precum și a informațiilor din viața privată a unei persoane, fără acordul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.”

Nu în ultimul rând, potrivit art. 8 CEDO, „*orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale*”

- (27) În ceea ce privește **libertatea de exprimare**, atât reglementarea națională (art. 30 alin. (6) din Constituție), cât și reglementarea supranatională (art. 10 din CEDO) cuprind dispoziții referitoare la **limitele în care aceasta se poate exprima**.
- (28) Astfel, art. 30 alin. (6) din Constituție prevede că: „Libertatea de exprimare nu poate prejudica demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”. Acest text reprezintă de fapt aplicarea principiului general stabilit tot prin Legea fundamentală, potrivit căruia „*cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-si exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-cerință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți*” (art. 57 din Constituție).
- (29) De asemenea, art. 10 paragraful 2 din CEDO stabilește că **libertatea de exprimare nu este o libertate absolută**, exercitarea acesteia comportând o serie de „îndatoriri și

responsabilități", putând fi supusă unor „*condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie masuri necesare, într-o societate democratică*”, una dintre aceste limitări fiind justificată de „protectia reputației sau a drepturilor altora”.

(30) Nu în ultimul rând, în ceea ce privește **limitele libertății de exprimare și principiile de etică ziaristică**, se impune a fi amintite o serie de reglementări adoptate atât la nivelul UE, cât și pe plan intern.

(31) Dintre acestea, amintim Rezoluția nr. 1003/1993 adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la 1 iulie 1993, cu privire la etica ziaristică. Dintre principiile enunțate în cuprinsul acestei reglementări, amintim:

„*pct. 4: Știrile trebuie difuzate cu respectarea adevărului, după ce au fost efectuate verificările de rigoare, prezentarea, descrierea sau narativarea fiind făcute într-un mod imparțial.*”

“*21. Prin urmare, ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială și opiniile oneste, nici să le exploateze în scopuri proprii, într-o încercare de a crea sau modela opinia publică, deoarece legitimitatea sa se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație, ca parte a respectului pentru valorile democratice. În acest sens, legitimitatea ziaristică investigativă depinde de adevărul și corectitudinea informației și a opiniilor exprimate și este incompatibilă cu campaniile ziaristice organizate pornind de la poziții prestabilite și interese particulare.*”

„*22. În redactarea informațiilor și a opiniilor, ziaristii trebuie să respecte principiul prezumției de nevinovăție, în mod special în cazurile care sunt în curs de judecată, și să se abțină de la formularea de verdicte.*”

„*25. În ziaristică scopul nu scuză mijloacele; informația trebuie obținută prin mijloace legale și etice.*”

“*26. La cererea persoanelor interesate, mijloacele de informare în masă trebuie să rectifice; prin mijloace informative adecvate, automat și urgent, furnizând toate informațiile și opiniile care s-au dovedit false sau eronate. Legislația națională trebuie să prevadă sancțiuni adecvate și, acolo unde este cazul, despăgubiri.*”

(32) În egală măsură, Codul Deontologic al Jurnalistului elaborat de Convenția Organizațiilor de Media prevede, la art. 1.3, că „*jurnalistul este dator să exprime opinii pe o bază factuală. În relatarea faptelor și a opiniilor, jurnalistul va acționa cu bună-credință*”.

(33) În același sens, Codul Deontologic al Ziaristului adoptat de Clubul Roman de Presă stabilește că „*ziaristul poate da publicitatea numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, de regulă, din cel puțin 2 surse credibile.*”

3.2 Aplicarea aspectelor teoretice la situația de fapt

(34) În jurisprudență sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului ("Curtea") a făcut în mod constant distincția dintre fapte și judecăți de valoare. Astfel, în privința primei categorii, în situația în care un articol de presă face referire la săvârșirea unor fapte de către anumite persoane determinate, pentru ca acesta să poată fi considerat în limitele libertății de

exprimare, este imperios necesar să existe o bază factuală solidă, care să provină din surse credibile și care pot fi verificate ulterior (cauza Cumpăna și Mazăre c. României, par. 101, cauza Lesnik c. Slovaciei, par. 57)

- (35) De asemenea, în practica sa constantă, Curtea a precizat în mod clar că libertatea de exprimare, în temeiul dispozițiilor art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu acoperă sub nicio formă informația falsă, minciuna intenționată și chiar eroarea din neglijență.
- (36) Prin urmare, conform jurisprudenței obligatorii a Curții, o prezentare deformată a realității, lipsită de orice bază reală nu este protejată de art. 10 din Convenție (cauza Constantinescu c. României, par. 73, cauza Petrina c. României, par. 48).
- (37) Mai mult, conform jurisprudenței Curții, dacă este vorba despre informații atribuite unor terți, se impune o și mai mare rigoare și prudentă deosebită înainte de publicare (cauza Stangii c. României)
- (38) Aplicând aspectele statuate de Curte la situația de fapt din speță, solicităm Onoratei Instanțe să constate că părății nu au furnizat o bază factuală reală pentru articolele publicate, astfel că faptele acestora au un vădit caracter ilicit, nefiind protejate de art. 10 CEDO.
- (39) Astfel, în cadrul articolelor criticate, părățul invocă drept sursă a informațiilor sale o pretinsă corespondență electronică pe care susține că ar fi obținut-o de la Guccifer, care, la rândul său, ar fi obținut-o prin accesarea ilegală a adresei de e-mail a domnului George Maior.
- (40) Or, această pretinsă corespondență nu poate fi considerată în niciun caz ca reprezentând o bază factuală reală, având în vedere cel puțin următoarele considerente:
- pretinsa corespondență dintre domnul Nelu Neacșu și George Maior nu a existat, fapt dovedit de subsemnatul fără putință de tăgadă prin declarația autentică prin care domnul Nelu Neacșu a declarat, sub sancțiunea prevăzută de legea penală pentru falsul în declarații, că nu a făcut niciodată, în mod public sau privat, vreo afirmație privind o tentativă de mituire a unui reprezentant al Comisiei Europene de către subsemnatul.
 - sursa acestei pretinse corespondențe nu este una credibilă. Mai exact, părățul Lucian Davidescu susține că ar fi obținut această corespondență de la Guccifer, care, la rândul său, ar fi obținut-o prin accesarea ilegală a adresei de e-mail a domnului George Maior.
- Or, în condițiile în care Guccifer a fost condamnat definitiv săvârșirea infracțiunii de alterare a integrității datelor informative, este evident că orice informații pretins obținute de la acesta, dovedite în cadrul dosarului penal ca fiind denaturate și alterate nu pot avea, sub nicio formă caracter credibil.
- sursa invocată de către autorul articolului este ilicită. Nu în ultimul rând, trebuie menționat și faptul că, în conformitate cu dispozițiile legale mai sus citate (art. 71 alin. (3) Cod civil, pct. 25 din Rezoluția nr. 1003/1993), orice informație trebuie să fie obținută prin mijloace legale și etice. Or, în măsura în care Onorata Instanță ar

consideră că informațiile pe care pârâtul susține că le-ar fi obținut pe cale ilicită ar trebui să fie publice, ar însemna că le-ar valida și că le-ar conferi un caracter licit, ceea ce ar contraveni nu numai dispozițiilor referitoare la protecția vietii private, cât și hotărârii definitive de condamnare a lui Guccifer.

- (41) Prin urmare, pârâtul nu a furnizat o bază reală pentru articolele sale, ci, dimpotrivă, a preluat informații dovedite ca fiind false, informații obținute ilicit, de la o sursă lipsită de orice credibilitate, condamnată definitiv pentru denaturarea acestor date.
- (42) Mai mult decât atât, nu numai că pârâtul și-a nesocotit obligația de a furniza o bază factuală reală, dar a nesocotit și principiile de etică jurnalistică în conformitate cu care ar fi trebuit să publice numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, de regulă, din cel puțin 2 surse credibile. Or, această conduită a pârâtului este de natură a-i atrage răspunderea civilă pentru prejudiciul moral și material cauzat subsemnatului.
- (43) În acest sens, într-o cauză similară¹, Curtea a statuat următoarele: „*în condițiile în care acuzațiile aduse de un jurnalist nu sunt simple judecăți de valoare, ci constituie fapte materiale a căror existență trebuie dovedită, jurnalistul nu a verificat cu diligență informațiile pe care le-a publicat, iar afirmațiile sunt defăimătoare și vizează distrugerea credibilității altei persoane, decizia de condamnare a jurnalistului reprezintă o ingerință a dreptului său la libera exprimare, dar care este prevăzută de lege și necesară într-o societate democratică, în care indivizi au nu doar drepturi, ci și responsabilități, îndeosebi atunci când ele vizează afarea adevărului, dar și respectarea demnității altei persoane*” (**Anexa 13**)
- (44) În dreptul național, plecând de la jurisprudența obligatorie a Curții Europene, instanțele române au reținut în mod constant că neîndeplinirea obligației de a furniza o bază factuală constituie o faptă ilicită de natură a atrage răspundere civilă atât a jurnalistului, cât și a ziarului (**Anexa 14**). Astfel, amintim o cauză a Înaltei Curți de Casație și Justiție² în care s-au statuat următoarele:
„fapta jurnalistului de a publica o serie de articole care cuprind afirmații la adresa unei persoane, afirmații care nu reprezintă judecăți de valoare de natură a se circumscrie libertății de exprimare, ci fapte de natură a afecta viața privată, respectiv dreptul la reputație și la demnitate al unei persoane și care fi trebuit fundamentate pe o bază factuală precisă, fiabilă, solidă și care, totodată, ar fi impus diligențe speciale din partea autorului articolului în a verifica realitatea faptelor relatate constituie o faptă ilicită de natură a cauza persoanei un evident prejudiciu moral, prin atingerea adusă imaginii și reputației sale” (**Anexa 15**).
- (45) De asemenea, într-o altă cauză, Curtea de Apel București³ a reținut că „*existența interesului public al unei dezbateri nu justifică afirmațiile fără nicio bază factuală credibilă, care impună fapte extrem de grave și ilegale*” (**Anexa 16**)
- (46) Revenind la speța dedusă judecății, nu numai că pârâtul a încălcăt obligația de furniza o bază factuală, dar nu a respectat nici obligația potrivit căreia mijloacele de informare în

¹ Cauza Mihaiu c. României nr. 45212/02, hot din 4 noiembrie 2008

² ICCJ, s. I civ., dec.nr. 5807/16.12.2013

³ Curtea de Apel București, s. a IV-a civ., dec civ. Nr. 236/A/08.06.2012, rămasă definitivă

masă trebuie să rectifice; prin mijloace informative adecvate, automat și urgent, furnizând toate informațiile și opiniile care s-au dovedit false sau eronate (pct. 26 din Rezoluția 1003/1993).

- (47) Astfel, pârâtul avea obligația ca, de îndată ce subsemnatul i-am furnizat probe incontestabile din care rezultă caracter fals al informațiilor publicate, să retragă, fără întârziere, aceste informații. În speță, **pârâtul nu a procedat la retragerea informațiilor eronate, ci, dimpotrivă, a continuat să răspândească informații despre al căror conținut știa că este fals.**
- (48) Procedând de această manieră, publicând în mod deliberat informații false, **pârâtul încalcă nu numai dreptul la onorare, demnitate și reputație al subsemnatului, ci și dreptul fundamental al cetățenilor la informație**. Solicităm Onoratei Instanțe să cenzureze ferm această conduită a pârâtului, în contextul în care *legitimitatea ziaristică depinde de adevărul și corectitudinea informației* (pct. 21 din Rezoluția 1003/1993), iar *monitorizarea respectării etice jurnalistiche are o importanță semnificativă, pentru a putea distinge informațiile veridice de cele prin care doar se caută senzaționalul* (CEDO, cauza Stoll c. Elveției, par. 104)
- (49) Nu în ultimul rând, în jurisprudența CEDO s-a reținut că stilul jurnalistic și modalitatea de abordare a temei reprezentă criterii ce pot fi luate în vedere pentru a stabili dacă jurnalistul s-a încadrat în limitele protecției art. 10 CEDO. Astfel, Curtea a stabilit că, în măsura în care jurnalistul nu prezintă informațiile într-un mod dubitativ, deschis interpretării ci, dimpotrivă, le înfățișează într-un mod sentențios, decisiv, acesta nu mai poate fi considerat ca acționând în limitele prevăzute de libertatea de exprimare protejată de art. 10 CEDO.
- (50) Or, tocmai aceasta este situația în speță, în condițiile în care pârâtul **nu se limitează la simpla publicare a corespondenței**, ci, dimpotrivă, **o prezintă publicului ca având valoare de certitudine, o interpretează, o denaturează, o diseminează și o prelucrează insistent de-a lungul timpului, aceasta chiar și după ce chiar și după ce subsemnatul i-am furnizat dovezi incontestabile privind caracterul fals al acesteia**.
- (51) Așadar, astfel cum rezultă din aspectele de fapt și de drept învederate anterior, fapta de a interpreta, denatura și disemina informații defăimătoare la adresa subsemnatului, în lipsa furnizării unei baze factuale reale, solide are un vădit caracter ilicit,
- (52) De altfel, inclusiv **pârâta SAR a recunoscut, printr-un membru al Consiliului Director, existența faptei ilicite**, comunicându-mi, în cadrul unei corespondențe electronice, următoarele: „*Ma bucur ca ai intrat în acțiune și favi ceea ce trebuia să faci demult: să-ti protejezi reputația și onoarea fata de afirmațiile din presă.*” (a se vedea Anexa 12).
- (53) În concluzie, solicităm Onoratei Instanțe să constate că faptele pârâtului Lucian Davidescu, astfel cum acestea au fost descrise supra, nu se încadrează în limitele libertății de exprimare protejate de art. 10 CEDO, ci contravin atât dispozițiilor art. 8 CEDO, cât și dispozițiilor naționale în materia respectării dreptului la viață privată, onoare, demnitate și reputație, fiind totodată contrare principiilor de etică jurnalistică.

4 Vinovăția

- (54) În ceea ce privește această condiție a răspunderii civile delictuale, CEDO a statuat în nenumărate rânduri că existența sau inexistența bunei-credințe a jurnalistului constituie un criteriu esențial în funcție de care se determină dacă au fost depășite limitele libertății de exprimare.
- (55) În ceea ce privește elementele în funcție de care se apreciază buna-credință a jurnalistului, Curtea a reținut ca fiind relevante aspecte precum: verificarea credibilității surselor informațiilor, acuratețea datelor furnizate, atitudinea jurnalistului acționat în judecată.
- (56) Astfel, într-o cauză, Curtea a reținut că, urmare obligațiilor și responsabilităților inerente exercitării libertății de exprimare, protectia acordată de art. 10 CEDO jurnaliștilor în ceea ce privește relatarea despre aspectele de interes general este supusă condiției ca ei să actioneze cu bună-credință, în scopul de a oferi informații corecte și credibile, în conformitate cu etica jurnalistică (cauza Blated Tromso și Stensaas c. Norvegia, par. 65).
- (57) De asemenea, conform jurisprudenței constată a Curții, în aprecierea bunei-credințe a jurnalistului, va trebui verificat dacă jurnalistul a cunoscut sau nu că informațiile sunt false, precum și a dacă a depus diligențele necesare, în circumstanțele date, pentru a verifica autenticitatea informațiilor (cauza Radio France și alții c. Franței)
- (58) În cazul de față, reaua-credință a părâtului este evidentă și rezultă din atitudinea acestuia de la momentul publicării primului articol și până în prezent.
- (59) Astfel, **o primă dovdă a relei-credințe** rezidă în aceea că părâtul nu a respectat principiile de etică jurnalistică și nu a depus minime diligențe în a verifica acuratețea informațiilor prealabil publicării acestora. Dimpotrivă, părâtul a înțeles să prezinte publicului ca având valoare de certitudine o serie de informații obținute ilicit, presupuse ca provenind de la o sursă lipsită de orice credibilitate, condamnată definitiv pentru denaturarea acestor date.
- (60) Mergând mai departe, **reaua-credință a părâtului devine și mai evidentă** raportat la atitudinea acestuia după ce subsemnatul i-am oferit dovezi din care rezultă caracterul fals al informațiilor publicate. (a se vedea Anexa 3)
- (61) Este util de menționat faptul că, spre deosebire părâtul Lucian Davidescu, alte entități ziaristice (de exemplu, ziarul "Curentul"), care preluaseră articolul publicat acest părât, **l-au retractat de îndată ce subsemnatul le-am prezentat dovezi** privind caracterul fals al informațiilor.
- (62) În aceste condiții, a ignora existența declarației autentificate și forța probatorie pe care legea o conferă acesteia reprezintă o dovdă incontestabilă a relei-credințe a părâtului.
- (63) Mai mult decât atât, nu numai că părâtul nu a înțeles să retraceze informațiile publicate ci, cunoscând că acestea sunt false, a continuat să le răspândească în cadrul mai multor articole publicate pe platformele www.riscograma.ro și www.romaniacurata.ro (a se vedea Anexele 4 și 5)
- (64) Nu în ultimul rând, față de solicitarea legitimă a subsemnatului de a retrage informațiile false, reacția părâtului a fost aceea de a publica un nou articol pe site-ul

- www.riscograma.ro în cuprinsul căruia a lansat o nouă serie de acuzații lipsite de fundament la adresa subsemnatului, susținând totodată că domnul Nelu Neacșu ar fi fost constrâns („călcat pe gât”) să furnizeze declarația autentificată. (a se vedea Anexa 6)
- (65) În aceste împrejurări, conduita părătului de a prezenta publicului ca având valoare de certitudine informații despre al căror conținut cunoaște că este fals, de a interpreta aceste informații, de a le denatura și de a le prelucra insistent de-a lungul timpului reprezentă o dovedă incontestabilă a relevi sale credințe.
- (66) Mai mult, în dauna tuturor încercărilor ulterioare ale subsemnatului de a purta o discuție deschisă cu părătul, pentru a-i da posibilitatea să mă cunoască și să îmi pună orice întrebări consideră de cuvintă pentru a-și forma o opinie în cunoștință de cauză, poziția subiectivă a părătului a rămas neschimbată, acesta răspunzându-mi sec că „în război mai mor și oameni nevinovati”.
- (67) Nu în ultimul rând, tot în sprijinul relevi-credințe a părătului stă și răspunsul persiflant al acestuia la ultima încercare a subsemnatului de soluționare amiabilă a acestui diferend. Astfel, primind notificarea transmisă prin intermediul reprezentanților convenționali, părătul Lucian Davidescu, a răspuns în mod public, prin postarea unui comentariu, atât pe pagina sa de facebook, cât și pe pagina de facebook a platformei Riscograma, răspuns care este de natură să dovedească, încă o dată, reaua-credință a acestui părăt.
- (68) În concluzie, astfel cum rezultă din toate aspectele învederate anterior, Onorata Instanță urmează a constată că părătul Lucian Davidescu a dat dovedă de o vădită rea-credință, atât prin nesocotirea principiilor de etică jurnalistică referitoare efectuarea de verificări privind veridicitatea informațiilor, cât și prin atitudinea acestuia de a ignora orice dovezi referitoare la caracterul fals al informațiilor.
- (69) În egală măsură, solicităm Onoratei Instanțe să constate că această condiție a relevi-credințe este îndeplinită și în ceea privește societățile pe ale căror platforme au fost publicate articolele defăimătoare și se manifestă prin refuzul acestora de a retrage informațiile dovedite a fi false dincolo de orice dubiu.

5 Prejudiciul

- (70) În ceea ce privește stabilirea existenței prejudiciului, astfel cum s-a reținut în jurisprudență Înaltei Curți de Casație și Justiție⁴, instanțele de judecată trebuie să aibă în vedere elemente precum: caracterul și importanța valorilor nepatrimoniale cărora le-a fost cauzat prejudiciul, situația personală a victimei ținând cont de mediul social din care victimă face parte, educația, cultura, standardul de moralitate, personalitatea și psihologia victimei, circumstanțele săvârsirii faptei, statutul social etc. (Anexa 17).
- (71) Raportat la aceste criterii, urmează să observați că faptele ilicite ale părăților, constând în diseminarea, în mod deliberat, a unor informații false, defăimătoare la adresa subsemnatului, mi-au cauzat un prejudiciu imens, afectându-mi atât viața profesională,

⁴ ICCJ, s.civ., dec. nr. 153/27.01.2016

prin anihilarea credibilității în raport cu angajatorul, cu partenerii de afaceri și cu orice potențiali clienți, cât și viața privată, demnitatea și relațiile de familie.

- (72) Astfel, solicit Onoratei Instanțe să aibă în vedere că **profilul meu profesional** a fost construit, după cum am menționat deja, pe parcursul a 12 ani de carieră internațională, dintre care 8 ani în poziții de management, activând pentru instituții de renume precum Comisia Europeană, Parlamentul European, Guvernul Regional Italian Veneto și, nu în ultimul rând, în cadrul companiei Deloitte.
- (73) Această carieră are la bază o **investiție temeinică în educație**, respectiv absolvirea de către subsemnatul a studiilor superioare de licență în economie la Universitatea din Trieste, Italia, și a unui Master Executiv în Administrarea Afacerilor (Executive MBA) la Universitatea Tiffin din Ohio, SUA, finalizat cu distincție academică. (**Anexa 18**)
- (74) Acest rezultat a fost obținut printr-un **cumul de eforturi intelectuale și materiale**, eforturi pe care le-am considerat ca reprezentând o investiție indispensabilă în viitorul meu profesional.
- (75) Din păcate însă, efectele acestei investiții au fost anihilate ca urmare a distrugerii reputației mele prin publicarea articolelor defăimătoare la adresa mea.
- (76) Astfel, ulterior publicării articolelor defăimătoare, raporturile cu colegii de muncă au fost grav afectate și, ca urmare a afectării reputației mele, au început să existe reticențe față de proiectele și strategiile de business avansate de subsemnatul. Toate acestea au dus la instalarea unui climat impropriu desfășurării în bune condiții a raporturilor de muncă.
- (77) Practic, în urma luării la cunoștință a conținutului articolelor defăimătoare de către colegii mei, am putut percepe foarte ușor atitudinea rezervată, chiar circumspectă, a acestora de a se angrena în demersuri profesionale alături de mine. Or, pentru o persoană care a poziționat întotdeauna integritatea și profesionalismul linia întâi în cadrul raporturilor de muncă (și nu numai), este mai mult decât evident că o atare atitudine m-a afectat profund, mai ales în contextul în care informațiile care au stat la baza formării sale fuseseră dovedite ca eminamente false.
- (78) Efectul articolelor defăimătoare a fost unul progresiv în tot acești ani, atingând cote maxime la sfârșitul anului 2017. Astfel, subsemnatul am resimțit cel mai puternic impactul negativ al acestora ulterior plecării mele din cadrul companiei Deloitte, când am încercat să îmi găsesc un alt loc de muncă.
- (79) Astfel, subsemnatul am aplicat pentru poziții similare celei ocupate anterior, însă, în pofida tuturor calificărilor, nu am reușit să îmi găsesc un alt loc de muncă, lovindu-mă în permanență de perceptia negativă creată de articolele defăimătoare, articole care pot fi extrem de ușor identificate pe internet, la o simplă inserare a numelui meu în orice motor de căutare online. De altfel, este o practică uzuală la acest moment ca anterior angajații, companiile să verifice toate sursele de informații cu privire la posibili viitori angajați, mai ales în contextul în care aceștia aplică pentru funcții de management și să evite contactul cu persoanele al căror profil poate aduce deservicii de imagine companiilor respective.
- (80) Față de aceste împrejurări, în luna februarie 2018, subsemnatul mi-am înființat propria companie de consultanță (Patara Advisory Services S.R.L.) specializată în furnizarea de

servicii de asistență tehnică în vederea întăririi capacitații instituționale pentru entitățile publice și de dezvoltare a mediului de afaceri.

- (81) Din păcate însă, în condițiile în care, în domeniul serviciilor de consultanță, imaginea și reputația sunt de esență profesiei, impactul articolelor defăimătoare asupra relațiilor cu clienții și cu partenerii de afaceri a fost și continuă să fie și pe acest nou plan profesional unul extrem de dăunător.
- (82) Astfel, toată cariera mea, construită în mod profesionist, este asociată în prezent prin articolele defăimătoare unor așa-zise grupări cu mecanisme occulte de operare, împrejurare care este de natură să îmi diminueze în mod considerabil și injust reputația profesională, ceea ce duce, implicit, și la o scădere a veniturilor mele.
- (83) În ceea ce privește **criteriul standardului de moralitate**, rog Onorata Instanță să aibă în vedere că subsemnatul nu m-am asociat niciodată cu practici de natura celor de care sunt acuzat, ci, dimpotrivă, am protestat mereu împotriva actelor de corupție și mi-am dedicat întreaga carieră prevenirii acestora. Astfel, din postura mea profesională, am implementat multiple proiecte, atât în numele Comisiei Europene, cât și al instituțiilor administrației centrale și locale din România în care am evaluat și propus recomandări de îmbunătățire a sistemelor de control intern și preventie a neregulilor din sectorul public din România. În sensul celor de mai sus, subsemnatul anexez mai multe scrisori de recomandare din partea instituțiilor și societăților în care am activat, care fac dovada atât a competențelor profesionale, cât și a valorilor morale însușite de subsemnatul (**Anexa 19**).
- (84) În egală măsură, articolele defăimătoare au avut un impact negativ nu numai asupra vieții profesionale, cât și asupra celei personale. Astfel, mi-au fost afectate considerabil atât **relațiile de familie**, raporturile cu părinții, cu soția și cu cei trei copii, cât și **relațiile în societate**, unde am început să fiu privit cu alți ochi de către prieteni, colegi și vecini.
- (85) În ceea ce privește **proba prejudiciului moral**, CEDO a statuat în mod constant că dovada faptei ilicite este suficientă, prejudiciul și legătura de cauzalitate fiind prezumate.
- (86) În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție⁵ a reținut, într-o cauză similară, că „*proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumute, instanțele urmând să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv, intern, al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă*”.
- (87) Raportat la toate aspectele mai sus menționate, având în vedere, (i) pe de-o parte, gravitatea faptelor ilicite ale părăților, cu luarea în considerare și a rolului acestora de formatori de opinie și a profesionalismului de care ar fi trebuit să dea dovadă în exercitarea acestui rol și, (ii) pe de altă parte, efectele faptelor ilicite asupra vieții profesionale și private a subsemnatului, apreciez că sunt deplin îndreptățit la repararea prejudiciului suferit, prejudiciu pe care îl cuantific la suma de 100.000 EUR.

⁵ idem

6 Răspunderea solidară a părăților

- (88) Rugăm Onorata Instanță a observa incidența în speță a art. 30 alin. 8 din Constituție, potrivit căruia „*răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusa la cunoștința publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii*”.
- (89) De asemenea, potrivit art. 1382 din Codul civil, „*Cei care răspund pentru o faptă prejudiciabilă sunt ținuți solidar la reparație față de cel prejudiciat.*”
- (90) Nu în ultimul rând, potrivit art. 1373 alin. 1 din Codul civil, „*Comitantul este obligat să repare prejudiciul cauzat de prepușii săi ori de cate ori fapta săvârșită de acestia are legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate*”.
- (91) Astfel, deși părățul Lucian Davidescu poartă cea dintâi responsabilitate pentru construirea și colportarea în spațiul public a unui scenariu nereal în privința mea, prin intermediul platformei administrate de Riscograma S.R.L. (în cadrul căreia acesta are calitatea de asociat), deopotrivă vinovat pentru producerea prejudiciilor cu care mă confrunt este și comitantul părățului Lucian Davidescu, respectiv părăța SAR, care a preluat și menținut pe platforma proprie www.romaniacurata.ro articolele defăimătoare ale acestuia, în condițiile în care Lucian Davidescu ocupă funcția de coordonator editorial al acestei platforme.
- (92) Pe cale de consecință, în conformitate cu prevederile legale mai sus citate, se impune angajarea răspunderii atât a autorului articolelor vătămătoare, cât și entităților deținătoare ale platformelor care găzduiesc aceste articole, respectiv Riscograma S.R.L. (în cadrul căreia părățul Lucian Davidescu este asociat unic) și SAR.
- (93) Totodată, prin raportare la cadrul legal incident răspunderii civile delictuale, solicităm angajarea în solidar a răspunderii părăților din prezenta cauză.

CONCLUZII

În lumina tuturor aspectelor de fapt și de drept învederate anterior, solicităm Onoratei Instanțe să constate că sunt îndeplinite toate condițiile angajării răspunderii civile delictuale a părăților, respectiv:

1. Fapta ilicită

Fapta ilicită a părățului Lucian Davidescu constă în interpretarea, denaturarea și diseminarea unor informații în lipsa furnizării unei baze factuale reale, solide. Astfel, părățul:

2. a preluat informații dovedite ca fiind false, informații obținute ilicit, de la o sursă lipsită de orice credibilitate, condamnată definitiv pentru denaturarea acestor date;

3. a nesocotit și principiile de etică jurnalistică în conformitate cu care ar fi trebuit să publice numai informațiile a căror veridicitate a fost verificată din cel puțin două surse credibile;
4. nu a respectat regulile de etică jurnalistică în conformitate cu care avea obligația de a retrage informațiile publicate, de îndată ce i-a fost adus la cunoștință, împreună cu dovezi incontestabile, caracterul fals al acestora.

5. Vinovăția

Reaea-credință a părătului Lucian Davidescu este evidentă și rezultă din atitudinea acestuia de la momentul publicării primului articol și până în prezent.

Astfel, conduită părătului de a prezenta publicului ca având valoare de certitudine informații despre al căror conținut cunoaște că este fals, de a interpreta aceste informații, de a le denatura și de a le prelucra insistent de-a lungul timpului reprezintă o dovdă incontestabilă a relei sale credințe.

6. Prejudiciul

Faptele ilicite ale părătilor mi-au cauzat un prejudiciu imens, afectându-mi atât viața profesională, prin anihilarea credibilității în raport cu angajatorul, cu partenerii de afaceri și cu orice potențiali clienți, cât și viața privată, demnitatea și relațiile de familie.

Având în vedere, (i) pe de-o parte, gravitatea faptelor ilicite ale părătilor, cu luarea în considerare și a rolului acestora de formatori de opinie și a profesionalismului de care ar fi trebuit să dea dovdă în exercitarea acestui rol și, (ii) pe de altă parte, efectele faptelor ilicite asupra vieții private a subsemnatului, apreciez că sunt deplin îndreptățit la repararea prejudiciului suferit, prejudiciu pe care îl cuantific la suma de 100.000 EUR.

7. Legătura de cauzalitate

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, aceasta rezultă implicit, atât Curtea Europeană, cât și instanțele naționale statuând în mod constant proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul și raportul de cauzalitate să fie prezumte.

8. Răspunderea solidară a celor trei părăți

În conformitate cu prevederile legale mai sus citate, se impune angajarea răspunderii, în solidar, atât a autorului articolelor vătămătoare, cât și a entităților deținătoare ale platformelor care găzduiesc aceste articole, respectiv Riscograma SRL (în cadrul căreia părătul Lucian Davidescu este asociat unic) și SAR, în cadrul căreia părătul Lucian Davidescu deține funcția de coordonator editorial).

ÎN DREPT: art. 8 și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 30 din Constituția României, art. 71 și 72 din Codul civil, precum și orice alte dispoziții legale invocate în cuprinsul cererii de chemare în judecată

PROBE:

- înscrișuri;
- interogatoriul pârâtului Lucian Davidescu, teza probatorie fiind aceea a dovedirii existenței faptei ilicite și a relei-credințe a acestui pârât;
- proba cu următorii martori:
 - **Nelu Neacșu** - teza probatorie fiind aceea a dovedirii caracterului fals al acuzațiilor aduse subsemnatului. Adresa martorului în vederea citării este: Mun. București, [REDACTED]
 - **Iulian Dragu** - teza probatorie fiind aceea a dovedirii influențelor nefaste pe care existența acestor articole false au generat-o asupra relațiilor subsemnatului. Adresa martorului în vederea citării este: [REDACTED] București
- mijloace materiale de probă, în sensul obligării pârâtului la prezentarea corespondenței în format digital, astfel cum pârâtul a primit-o de la sursa sa (Guccifer).

MIRCEA NICOLAE COTOROS

Prin „*Mitroi, Damian, Șerbu, Șerban*” SCA